Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

4. september 2014*

Eelotsusetaotlus — Looduslike looma- ja taimeliikide kaitse — Määrus (EÜ) nr 338/97 — Artikkel 11 — Impordiloa kehtetus üksnes nende loomaliigi isendite osas, keda kehtetuse alus tegelikult puudutab

Kohtuasjas C-532/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bírósági (Ungari) 20. septembri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 9. oktoobril 2013, menetluses

Sofia Zoo

versus

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, Euroopa Kohtu asepresident K. Lenaerts (ettekandja), kohtunikud J. L. da Cruz Vilaça, J-C. Bonichot ja A. Arabadjiev,

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Ungari valitsus, esindajad: K. Szíjjártó, M. Fehér ja G. Szima,

— Belgia valitsus, esindajad: J. Van Holm ja T. Materne,

— Euroopa Komisjon, esindajad: K. Mifsud-Bonnici ja A. Sipos,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: ungari.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel (EÜT 1997, L 61, lk 1; ELT eriväljaanne 15/03, lk 136) artikli 11 lõike 2 punkte a ja b.

2 See taotlus esitati Sofia Zoo (Sofia loomaaed, Bulgaaria) ja Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőségi (riiklik keskkonnakaitse, looduskaitse ja veemajanduse peainspektsioon; edaspidi „peainspektsioon") vahelises vaidluses seoses viimase otsusega, millega anti korraldus konfiskeerida loodusliku loomaliigi 17 isendit, kes on pärit Tansaaniast.

Õiguslik raamistik

Ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsioon

3 Washingtonis 3. märtsil 1973 alla kirjutatud ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (*Recueil des traités des Nations unies*, kd 993, nr I-14537, edaspidi „CITES") eesmärk on tagada, et rahvusvaheline kauplemine konventsiooni lisadesse kantud liikide ning neisse kuuluvate loomade või taimede osade või neist saaduga ei kahjustaks bioloogilise mitmekesisuse kaitset ning vastaks looduslike liikide säästva kasutamise nõuetele.

4 Nimetatud konventsiooni rakendatakse Euroopa Liidus nõukogu 3. detsembri 1982. aasta määruse (EMÜ) nr 3626/82 ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni rakendamise kohta ühenduses (EÜT L 384, lk 1) kohaselt alates 1. jaanuarist 1984. See määrus tunnistati kehtetuks määrusega nr 338/97, mille artikli 1 teine lõik sätestab, et selle määruse kohaldamisel järgitakse CITES eesmärke, põhimõtteid ja sätteid.

5 CITES artikli 6 lõige 5 sätestab:

„Igale isendite partiile on vaja eraldi luba või sertifikaati."

Liidu õigus

6 Määruse nr 338/97 põhjendustes 5 ja 17 on öeldud järgmist:

„(5) käesoleva määruse rakendamine tingib vajaduse kehtestada ühtsed tingimused, kuidas käesoleva määrusega hõlmatud isendite [liitu] sissetoomisloaga ning ekspordi- ja reekspordiloaga seotud dokumente välja anda, kasutada ja esitada; on tarvis kehtestada konkreetsed sätted nende isendite transiitveo suhtes läbi [liidu];

[...]

(17) käesoleva määruse täitmiseks on tähtis, et liikmesriigid kehtestaksid rikkumiste suhtes sanktsioonid, mis oleksid rikkumise iseloomu ja raskust arvestades piisavad ja kohased."

7 Määruse artikkel 4 sätestab:

"1. Lisas A loetletud liikidest isendite [liitu] sissetoomisel tuleb läbida vajalik kontroll ja varem esitada sissetoomiskoha tolliasutuses sihtliikmesriigi korraldusasutuse poolt väljaantud impordiluba.

Impordiloa võib välja anda üksnes kooskõlas lõikes 6 kehtestatud piirangutega ja juhul, kui järgmised tingimused on täidetud:

[...]

b) i) taotleja esitab dokumentaalsed tõendid selle kohta, et isendid on omandatud kooskõlas asjaomaste liikide kaitset käsitlevate õigusaktidega; konventsiooni lisades esinevast liigist isendi kolmandast riigist sissetoomise puhul on selleks ekspordiluba või reekspordisertifikaat või selle koopia, mille ekspordi- või reekspordiriigi pädev asutus on välja andnud kooskõlas konventsiooniga;

[…]

[...]

e) pärast pädeva teadusliku usaldusasutusega konsulteerimist on korraldusasutus veendunud, et ei ole muid liigi kaitsega seotud tegureid, mis räägiksid impordiloa väljaandmisele vastu, ja

f) merelt sissetoomisel on korraldusasutus veendunud, et iga elusisendit valmistatakse ette ja veetakse nõnda, et vigastuste, tervisekahjustuste või julma kohtlemise oht oleks minimaalne.

2. Lisas B loetletud liikidest isendite [liitu] sissetoomisel tuleb läbida vajalik kontroll ja sissetoomiskoha tolliasutuses varem esitada sihtliikmesriigi korraldusasutuse poolt väljaantud impordiluba.

Impordiloa võib välja anda üksnes kooskõlas lõikes 6 kehtestatud piirangutega ja juhul, kui:

a) pädev teaduslik usaldusasutus, olles läbi vaadanud kättesaadavad andmed ja kaalunud teadusliku järelevalverühma seisukohta, on arvamusel, et [liitu] sissetoomine, võttes arvesse olemasolevat või eeldatavat kaubandustaset, ei kahjusta liigi kaitsestaatust ega asjaomase liigi populatsiooni poolt asustatud territooriumi ulatust. See arvamus on kehtiv järgneva importimise suhtes, niikaua kui eespool nimetatud aspektid ei ole oluliselt muutunud;

b) taotleja esitab dokumentaalsed tõendid selle kohta, et elusisendi pidamispaik sihtkohas on piisavalt varustatud, et teda nõuetekohaselt kaitsta ja hooldada;

c) lõike 1 punkti b alapunkti i ning punktide e ja f tingimused on täidetud.

[...]

6. Konsulteerinud asjaomaste päritoluriikidega, toimides vastavalt artikli 18 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele ning võttes arvesse teadusliku järelevalverühma arvamust, võib [Euroopa K]omisjon kehtestada [liitu] sissetoomisel üldisi piiranguid või piiranguid teatavate päritolumaade suhtes:

a) lõike 1 punkti a alapunktis i või punktis e nimetatud tingimuste alusel lisas A loetletud liikidest isenditele;

b) lõike 1 punktis e või lõike 2 punktis a nimetatud tingimuste alusel lisas B loetletud liikidest isenditele ja

c) lisas B loetletud liikidest elusisenditele, mille suremus veo käigus on suur või mille kohta on kindlaks tehtud, et nad ilmselt ei ela vangistuses vanuseni, mis vastaks nende keskmisele elueale, või

d) elusisenditele liikidest, mille kohta on kindlaks tehtud, et nende sissetoomine [liidu] looduskeskkonda kujutab endast ökoloogilist ohtu [liidu] pärismaistele looduslikele looma- ja taimeliikidele.

Kui piirangud kehtestatakse, avaldab komisjon nende nimekirja kord kvartalis *Euroopa* [*Liidu*] *Teatajas*.

[...]"

8 Määruse artikli 9 lõiked 4 ja 5 on sõnastatud järgmiselt:

„4. Kui lisas B loetletud liigist elusisend [liidu] piires teise kohta toimetatakse, võib isendi valdaja selle loovutada üksnes siis, kui on veendunud, et kavatsetud vastuvõtja on piisavalt informeeritud nõutavast pidamispaigast, varustusest ja võtetest, millega tagada isendi nõuetekohane hooldamine.

5. Kui elusisendeid [liitu], [liidust] välja või [liidu] piires transporditakse või transiidi või ümberlaadimise käigus mõnda aega [liidus] kinni peetakse, valmistatakse nad ette, toimetatakse teise kohta ja hooldatakse nõnda, et vigastuse, tervisekahjustuse või julma kohtlemise oht oleks minimaalne ja loomade puhul järgitaks [liidu õigust], mis käsitle[b] loomade kaitset transportimise käigus."

9 Määruse artikli 11 „Lubade ja sertifikaatide kehtivus ning eritingimused" lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Liikmesriikide pädevate asutuste poolt kooskõlas käesoleva määrusega väljaantud load ja sertifikaadid kehtivad [liidu] kõikides osades, seejuures ei piirata liikmesriikide õigust kehtestada rangemaid meetmeid või jääda nende juurde.

2.

a) Iga selline luba või sertifikaat, samuti iga selle alusel väljaantud luba või sertifikaat loetakse kehtetuks, kui pädev asutus või komisjon loa või sertifikaadi väljaandnud pädeva asutusega konsulteerides tuvastab, et see on välja antud ekslikult, eeldades selle väljaandmise tingimuste täidetust.

b) Kõnealuse liikmesriigi pädevad asutused peavad kinni liikmesriigi territooriumil selliste dokumentide alusel asuvad isendid ja need võib konfiskeerida."

10 Määruse nr 338/97 artikli 16 lõike 4 kohaselt:

„Kui lisas B või C loetletud liigist elusisend saabub [liidu] sissetoomiskohta ilma vastava kehtiva loa või sertifikaadita, tuleb isend kinni pidada ja selle võib konfiskeerida, või kui kauba saaja keeldub isendit omaks tunnistamast, võivad sissetoomiskoha eest vastutava liikmesriigi pädevad asutused vajaduse korral keelduda saadetist vastu võtmast ja nõuda vedajalt isendi tagasitoimetamist lähtekohta."

Ungari õigus

11 Valitsuse määrus nr 292/2008 (XII.10), milles nähakse ette ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelist kauplemist reguleerivate rahvusvaheliste ja Euroopa Ühenduse õigusaktide teatavad rakenduseeskirjad (edaspidi „valitsuse määrus"), sätestab § 20 lõigetes 1 ja 2 ning lõike 4 punktides a ja b:

„1. Juhul kui [määruse nr 338/97] lisades A–D kindlaks määratud isendeid hoitakse, veetakse või nendega kaubeldakse vajaliku loa või sertifikaadita või isendit veetakse õigusnormis või ametiasutuse sätestatud eeskirju rikkudes, peab § 3 lõikes 3 osutatud ametiasutus – välja arvatud § 4 lõikes 1

nimetatud ametiasutus – isendi kohapeal kinni, koostades protokolli ja võttes eraldi õigusnormides sätestatud meetmed, millest ta teatab 48 tunni jooksul § 4 lõikes 1 nimetatud ametiasutusele ja korraldusasutusele. Kinnipeetud elusisendi paigutamise korraldab pärast korraldusasutuselt arvamuse küsimist § 4 lõikes 1 nimetatud ametiasutus.

2. Paragrahvi 4 lõikes 1 nimetatud ametiasutus peab – tema poolt läbiviidud kontrolli või muu ametiasutuse poolt lõike 1 alusel isendi kinnipidamise järel – kinni isendi, kelle impordi, ekspordi, reekspordi või hoidmise õiguspärasust selle valdaja kontrolli käigus ei tõenda, ja kutsub menetlusest puudutatud isikut esitama isendi päritolu tõendavaid dokumente, määrates selleks tähtaja.

[...]

4. Artikli 4 lõikes 1 nimetatud ametiasutus:

a) konfiskeerib isendi, kelle valdaja ei ole selleks ette nähtud tähtaja jooksul esitanud isendi päritolu tõendavaid dokumente,

b) konfiskeerib isendi, kelle hoidmine on õigusvastane.

[...]”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

12 17. jaanuaril 2011 kontrolliti piiril Ungarisse sisenemisel üht Serbia kodanikku, kes vedas oma juhitavas sõidukis kaubasaadetist, mis koosnes 17 loodusliku loomaliigi isendist, mis on pärit Tansaaniast, ja milleks olid kaks aafrika haugaskotkast (*hieraaetus spilogaster*), neli mustkotkast (*aquila verreauxii*), kaks kuningkotkast (*polemaetus bellicosus*), üks klounkotkas (*terathopius ecaudatus*), kolm kroonkotkast (*stephanoaetus coronatus*), kaks voltpea-raisakotkast (*torgos tracheliotus*) ja kolm savanni-kaeluskotkast (*gyps africanus*). Lisaks loetletutele vedas kontrollitav isik ka kümmet pugalronka (*corvus albus*) ja kümmet kaelusronka (*corvus albicollis*). Loomade päritolu tõendamiseks esitas ta Bulgaaria ametiasutuste väljastatud CITES-impordiloa koopia. Eelotsusetaotlusest ilmneb, et saatelehtedel oleva informatsiooni kohaselt veeti loomad Madalmaadest karantiini eesmärgil Bulgaariasse Sofia loomaaeda, kust nad taheti Ungari kaudu Madalmaadesse tagasi toimetada.

13 Keskkonnakaitse asutus pidas kaubasaadetise kinni ja saatis kõik dokumendid Vidékfejlesztési Minisztériumile (maaelu arengu ministeerium), kes oli CITES-s ja määruses nr 338/97 silmas peetud pädevaks asutuseks ja kes kontrollis nende looduslikult elavate loomade impordi õiguspärasust. Asjaomane ministeerium konsulteeris menetluse käigus komisjoniga ja Bulgaaria pädeva ametiasutusega.

14 Komisjon leidis, et kõnealused loomaliigi isendid tuleb konfiskeerida, kuna teaduslik järelevalverühm otsustas esiteks 30. juunil 2009, et kuningkotka ja klounkotka import tuleb peatada, ja teiseks 11. septembril 2009, et voltpea-raisakotka ja kroonkotkaga seoses on vaja temaga eelnevalt konsulteerida. Kuna Bulgaaria pädev ametiasutus neid teadusliku järelevalverühma otsuseid siiski arvesse ei võtnud, leidis komisjon, et selle ametiasutuse poolt Sofia loomaaiale antud luba tuleb kehtetuks lugeda.

15 Maaelu arengu ministeerium otsustas eespool esitatut arvesse võttes 9. veebruari 2011. aasta otsusega valitsuse määruse § 20 lõike 2 alusel kaubasaadetise – välja arvatud pugalrongad ja kaelusrongad, kes ei kuulu CITES ega määruse nr 338/97 kohaldamisalasse – kinni pidada ja kohustas Sofia loomaaeda esitama loomaliigi isendite – keda otsus puudutab – impordi, hoidmise ja nendega kauplemise õiguspärasust tõendavad dokumendid.

16 Kuna Sofia loomaaed nõutud dokumente määratud tähtajaks ei esitanud, konfiskeeris maaelu arengu ministeerium 28. aprilli 2011. aasta otsusega valitsuse määruse § 20 lõike 4 alusel 17 loomaliigi isendit, mis on pärit Tansaaniast, ja paigutas nad Ungari loomaaedadesse.

17 Sofia loomaaed esitas Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróságile (Budapesti haldus- ja töökohus) kaebuse konfiskeeriva otsuse tühistamiseks. Nimetatud kaebus on esitatud peainspektsiooni vastu, kes on maaelu arengu ministeeriumi õigusjärglane.

18 Täpsemalt palub Sofia loomaaed oma kaebuses konfiskeeriva otsuse tühistada ja kohustada peainspektsiooni läbi viima uue menetluse, taotledes esimese võimalusena otsuse täielikku tühistamist ja teise võimalusena osalist tühistamist. Sofia loomaaia taotluses palutakse lisaks kontrollida kinnipidamise otsuse õiguspärasust. Loomaaed on nimelt arvamusel, et impordiluba oli kehtetu vaid nende kaheksa loomaliigi isendi osas, keda kehtetuse alus puudutas, s.o kahte kuningkotkast, ühte klounkotkast, kahte voltpea-raisakotkast ja kolme kroonkotkast, mistõttu sai kinnipidamine ja konfiskeerimine hõlmata ainult neid loomi, mitte aga määruse nr 338/97 kohaldamisalasse kuuluvate liikide ülejäänud üheksat isendit, s.o kaht aafrika haugaskotkast, nelja mustkotkast ja kolme savanni-kaeluskotkast.

19 Peainspektsioon palub tühistamiskaebuse rahuldamata jätta. Ta on arvamusel, et kõik määruse nr 338/97 kohaldamisalasse kuuluvate looduslike loomaliikide isendid – seega mitte ainult need, keda impordiloa kehtetuse alus puudutab – tuleb kinni pidada ja need võib konfiskeerida, kuna määrus ei reguleeri loa osalist kehtetust. Lisaks väidab peainspektsioon, et lubade ühtset käsitlemist ja kõikide lubadel ära toodud loomaliigi isendite kinnipidamist ja konfiskeerimist lubade mistahes põhjusel kehtetuse korral õigustab ka tervise kahjustamise oht.

20 Neil asjaoludel otsustas Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság menetluse peatada ning esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [määruse nr 338/97] artikli 11 lõike 2 punktis a osutatud load ja sertifikaadid tuleb lugeda kehtetuks ainult nende isendite osas, keda kehtetuse alus tegelikult puudutab, või ka nende isendite osas, kes on lubadel või sertifikaatidel samuti ära toodud?

2. Kas [määruse nr 338/97] artikli 11 lõike 2 punktis b osutatud isendid, kes on ära toodud [nimetatud määruse artikli 11 lõike 2 punkti a] kohaselt kehtetuks loetavatel lubadel või sertifikaatidel, tuleb kõik kinni pidada ja nad võib kõik konfiskeerida, või tuleb kinni pidada ja võib konfiskeerida ainult need isendid, keda kehtetuse alus tegelikult puudutab?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tahab oma eelotsuse küsimustes, mida tuleb analüüsida koos, sisuliselt teada, kas määruse nr 338/97 artikli 11 lõike 2 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et impordiluba, mis ei vasta nimetatud määruse tingimustele, tuleb lugeda kehtetuks vaid nende isendite osas, keda impordiloa kehtetuse alus tegelikult puudutab, ning seega on need isendid ainsad, kes tuleb selle liikmesriigi pädeva asutuse poolt, kus kõnealused isendid asuvad, kinni pidada ja vajaduse korral konfiskeerida.

22 Määruse nr 338/97 artikli 11 lõike 2 punktis a on sätestatud, et „[i]ga selline luba või sertifikaat, samuti iga selle alusel välja antud luba või sertifikaat loetakse kehtetuks, kui pädev asutus või komisjon loa või sertifikaadi välja andnud pädeva asutusega konsulteerides tuvastab, et see on välja antud ekslikult, eeldades selle väljaandmise tingimuste täidetust”. Sama artikli lõike 2 punktis b on täpsustatud, et „[k]õnealuse liikmesriigi pädevad asutused peavad kinni liikmesriigi territooriumil selliste dokumentide alusel asuvad isendid ja need võib konfiskeerida”.

23 Seega tuleb määruse nr 338/97 artikli 11 lõike 2 punkti a tõlgendada selle määrusega taotletavatest eesmärkidest ja nimetatud sätte kontekstist lähtudes.

24 Mis puudutab esiteks määruse nr 338/97 üldist ülesehitust, siis on oluline märkida, et põhikohtuasjas kõne all olevad 17 loodusliku loomaliigi isendit on määruse lisas B nimetatud. Kõnesoleva määruse artikli 4 lõike 2 esimese lõigu kohaselt tuleb „[l]isas B loetletud liikidest isendite ühendusse sissetoomisel […] läbida vajalik kontroll ja sissetoomiskoha tolliasutuses varem esitada sihtliikmesriigi korraldusasutuse poolt välja antud impordiluba”.

25 Niisiis tuleneb selle sätte sõnastusest, et määruse nr 338/97 kohaselt on määruse lisas B loetletud erinevate liikide isenditele, mis kuuluvad sama kaubasaadetise hulka, lubatud välja anda üks impordiluba. Kõnealuse määruse artikli 4 lõike 2 esimese lõigu selline tõlgendus vastab ka CITES artikli 6 lõikele 5, mis näeb ette, et „[i]gale isendite partiile on vaja eraldi luba või sertifikaati”.

26 Määruse nr 338/97 artikli 4 lõige 2 sätestab, et niisuguse impordiloa võib välja anda üksnes kooskõlas artikli 4 lõikes 6 kehtestatud piirangutega ja juhul, kui selle artikli lõike 2 punktides a–c sätestatud tingimused on täidetud.

27 Määruse nr 338/97 artikli 4 lõikes 6 on ette nähtud, et juhul, kui liigi ühendusse sissetoomine võib tema olemasolevat või eeldatavat kaubandustaset arvesse võttes kahjustada selle liigi kaitsestaatust või asjaomase liigi populatsiooni poolt asustatud territooriumi ulatust, või kui impordiloa väljaandmisele räägib vastu mõni muu liigi kaitsega seotud tegur, võib komisjon kehtestada liitu sissetoomisel üldisi piiranguid või teatavaid päritolumaid puudutavaid piiranguid määruse lisas B loetletud liikide elusisenditele, mille suremus veo käigus on suur või mille kohta on kindlaks tehtud, et nad ilmselt ei ela vangistuses vanuseni, mis vastaks nende keskmisele elueale.

28 Mis puudutab määruse nr 338/97 artikli 4 lõike 2 punktides a–c sätestatud tingimusi, siis peab impordiloa väljaandmiseks olema esiteks täidetud tingimus, et pädev teadusasutus, olles läbi vaadanud kättesaadavad andmed ja kaalunud teadusliku järelevalverühma seisukohta, on arvamusel, et liitu sissetoomine, võttes arvesse olemasolevat või eeldatavat kaubandustaset, ei kahjusta liigi kaitsestaatust ega asjaomase liigi populatsiooni poolt asustatud territooriumi ulatust. Teiseks peab taotleja esitama dokumentaalsed tõendid selle kohta, et elusisendi pidamispaik sihtkohas on piisavalt varustatud, et teda nõuetekohaselt kaitsta ja hooldada. Kolmandaks peavad olema täidetud määruse nr 338/97 artikli 4 lõike 1 punkti b alapunktis i ning punktides e ja f sätestatud tingimused.

29 Eeltoodust tuleneb, et määruse nr 338/97 lisas B loetletud erinevate liikide isenditele ei anta liidus impordiluba pärast kõigi asjaomase kaubasaadetise hulka kuuluvate isendite üldist hindamist, vaid pärast iga asjassepuutuva liigi olukorra individuaalset ja põhjalikku kontrollimist.

30 Teisisõnu peab selle liikmesriigi pädev asutus, kus asjassepuutuvad liigid asuvad, kontrollima, kas asjaomane impordiluba kehtib kõikide nimetatud liikide osas, ilma et nimetatud asutuse antud hinnang loomaliigi konkreetsele isendile peaks tingimata mõjutama tema hinnangut mõne teise liigi kohta.

31 Järelikult asjaolu, et impordiluba on kehtetu osas, milles see puudutab loomaliigi isendeid, kes määruse nr 338/97 artikli 4 lõigetes 2 ja 6 sätestatud loa andmise tingimustele ei vasta, ei saa seada kahtluse alla loa kehtivust osas, milles see puudutab isendeid, kes nendele tingimustele tegelikult vastavad.

32 Seega seda osa impordiloast, mis käsitleb isendeid, keda kehtetuse alus puudutab, tuleb vaadelda eraldatuna loa teistest osadest, mis jäävad kehtima.

33 Lisaks, nagu komisjon on oma kirjalikes seisukohtades rõhutanud, tooks määruse nr 338/97 lisas B loetletud eri liikide isendite liitu importimise loa igasuguse osalise kehtetuse välistamine kaasa omavolilise süsteemi, kus sellist olukorda, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei käsitletaks samamoodi nagu olukorda, kus 17 erineva isendi transpordi kohta oleks 17 eri dokumenti.

34 Teiseks tuleb määrusega nr 338/97 taotletud eesmärkide osas meenutada, et nimetatud määruse lisades A ja B loetletud liikide isendite kaitserežiimi eesmärk on tagada nende looduslike looma- ja taimeliikide võimalikult täieulatuslik kaitse nendega kauplemise reguleerimise teel, järgides CITES eesmärke, põhimõtteid ja sätteid (vt kohtuotsus Rubach, C-344/08, EU:C:2009:482, punkt 24).

35 Seega ei kahjusta määrusega nr 338/97 taotletavate eesmärkide saavutamist artikli 11 lõike 2 punkti a tõlgendus, mille kohaselt juhul, kui impordiluba ei vasta selles määruses sätestatud tingimustele, tuleb see luba lugeda kehtetuks vaid nende loomaliigi isendite osas, keda loa kehtetuse alus tegelikult puudutab.

36 Siinjuures tuleb esiteks sedastada, et nende loomaliigi isendite puhul, kelle osas on kehtetuse alus määruse nr 338/97 artikli 11 lõike 2 punkti a kohaselt tegelikult olemas, on selle liikmesriigi pädev asutus, kus kõnealused isendid asuvad, kohustatud neid loomi kaitsma, andes korralduse nende kinnipidamiseks ja vajaduse korral nende konfiskeerimiseks.

37 Teiseks on seoses loomaliigi isenditega, keda impordiloa kehtetuse alus ei puuduta, määruses nr 338/97 ette nähtud meetmed, mille eesmärk on kaitsta neid isendeid liidu piires edasitoimetamisel. Sellega seoses on kõnealuse määruse artikli 9 lõikes 4 sätestatud, et „[k]ui lisas B loetletud liigist elusisend [liidu] piires teise kohta toimetatakse, võib isendi valdaja selle loovutada üksnes siis, kui on veendunud, et kavatsetud vastuvõtja on piisavalt informeeritud nõutavast pidamispaigast, varustusest ja võtetest, millega tagada isendi nõuetekohane hooldamine". Lisaks on määruse artikli 9 lõikes 5 sätestatud, et sellised loomaliigi isendid „valmistatakse […] ette, toimetatakse teise kohta ja hooldatakse nõnda, et vigastuse, tervisekahjustuse või julma kohtlemise oht oleks minimaalne ja loomade puhul järgitaks [liidu] õigusakte, mis käsitlevad loomade kaitset transportimise käigus".

38 Järelikult tuleneb nii määruse nr 338/97 üldisest ülesehitusest kui ka sellega taotletavatest eesmärkidest, et artikli 11 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et impordiluba, mis ei vasta nimetatud määruse tingimustele, tuleb lugeda kehtetuks vaid nende isendite osas, keda impordiloa kehtetuse alus tegelikult puudutab.

39 Sama kehtib ka määruse nr 338/97 artikli 11 lõike 2 punkti b kohta, võttes arvesse, et nimetatud sätet kohaldatakse üksnes nendele loomaliigi isenditele, kes on hõlmatud artikli 11 lõike 2 punktis a osutatud dokumentidega.

40 Niisiis peab selle liikmesriigi pädev asutus, kus asjaomased isendid asuvad, kinni pidama ja ta võib konfiskeerida ainult need isendid, keda impordiloa kehtetuse alus tegelikult puudutab.

41 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb esitatud eelotsuse küsimustele vastata, et määruse nr 338/97 artikli 11 lõike 2 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et impordiluba, mis ei vasta nimetatud määruse tingimustele, tuleb lugeda kehtetuks vaid nende isendite osas, keda impordiloa kehtetuse alus tegelikult puudutab, ning seega on need isendid ainsad, kes tuleb selle liikmesriigi pädeva asutuse poolt, kus kõnealused isendid asuvad, kinni pidada ja vajaduse korral konfiskeerida.

Kohtukulud

42 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel artikli 11 lõike 2 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et impordiluba, mis ei vasta nimetatud määruse tingimustele, tuleb lugeda kehtetuks vaid nende loomaliigi isendite osas, keda impordiloa kehtetuse alus tegelikult puudutab, ning seega on need isendid ainsad, kes tuleb selle liikmesriigi pädeva asutuse poolt, kus kõnealused isendid asuvad, kinni pidada ja vajaduse korral konfiskeerida.

Allkirjad